

Wanneer de werkende klasse tegen de bloedwet protesteert is het hoofdzakelijk uit liefde tot het recht en de gelijkheid.

Zijn er groote nadeelen, veel lijden verbonden aan het soldatenleven, de tegenwoordige legeraanwerving heeft ook hare voordeelige zijde voor de werkers.

Hoe verstokt egoistisch de kapitalisten ook zijn, achten wij ze nog zoo dom niet te durven ontkennen, dat op een gegeven oogenblik een geweer, een stembriefken en zelfs eene meervoudige stem waard is.

Blanqui zegde reeds: Wie lood heeft, heeft brood.

Welnu, de waarde van het belgisch leger zal juist gelijk staan met de waarde van degenen die het samenstellen.

Het leger zal zijn wat de werkende klasse zelf is. Welnu, mijne heeren, de werkende klasse wordt meer en meer socialistisch in hare lagen.

Meent gij dat die socialistische overtuiging verandert bij het binnenkomen in den depot en het verwisselen van een jas of kiel met een tuniek.

Integendeel, het onrecht grooter, het klassenonderscheid scherper wordend, vergroot de geest van ontevredenheid en verzet.

Als gij meent, dat wij dit gaan intoomen of tegenwerken, zijt gij mis.

Op elke meeting van lotelingen verbeelden wij ons het woord te voeren tot luisterde geweren en bayonnetten, aan wie wij trachten klaar te maken dat zij van werkersafkomst zijn en klassenbelangen hebben te verdedigen, zoolang zij door klassenwetten en instellingen onderdrukt worden.

En alzoo wordt het leger langzamerhand hervormd in het syndikaat der socialistische geweren: *bayonnettes au canon*.

Dit syndikaat wettelijk herkend zijnde, zou het de heeren aardig voorkomen den dag dat het zijne rechten zou doen gelden.

In den tijd van Lafontaine spraken de beesten, welnu, wij naderen deze waarop de geweren het woord zullen voeren.

Nogmaals, aan wie de schuld?

Niet aan ons! Wij wenschen niets beters, het is de eerste maal niet dat wij het zeggen, dan dat de werkende klasse, zich wettelijk, kan organiseren, ontwikkelen en vrijmaken. Helaas, onze tegenstrevers maken van dien wensch eene vrome begeerte.

Hunne verwonderlijke ikzucht belet hen de groote grieven der werkende klasse weg te nemen en hun eigen klasse en baatzucht af te schudden om dien weg van trapsge wijze hervormingen op te gaan die wij zoo vurig verlangen en waarin, wie het ook zij, van hunne hulp verzekerd is.

De verwittigingen hebben hen nochtans niet ontbroken.

De gezaghebbendste personen der bourgeoisie, te beginnen met Leopold II, al de die legeroversten, de parlementaire fort-ténors, hebben eene waarschuwendende stem laten hooren en bevestigen in stilte wat wij luidop zeggen.

Ten tijde der algemeene werkstaking waren de soldaten reeds zorgvuldig geëncadreerd door de gendarmerie. Men weet dus dat de microbe van verzet, het gevoel van walg om in de armen te schieten die recht en brood eischen in de rangen van het leger is geslopen.

En toch wil men het onrecht behouden, toch blijft men de lafheid der rijken voeden, die hun vaderland liefhebben gelijk de boer zijne melkkoei.

De straf voor zoo veel kortzichtigheid kan niet uitblijven en niemand zal zeggen dat de aanhangers der bloedwet en de marshallen in menschen vleesch ze gestolen hebben. (Naar Vooruit).

Het volk sterft niet van honger als het geen tyrannen heeft.

LEEST EN VERSPREIDT
VOORUIT

Naar Brussel!

Naar Brussel!

Wij hebben een deel van ons recht verkregen op politiek gebied door te toonen dat wij het wilden.

De bloedwet zal verdwijnen, den dag dat wij ernstig toonen dat wij haar schandelijk bestaan niet meer duldten.

Met behulp der geheele Werklieden-Partij richten de belgische socialistische Jonge Wachten in de maand augusti eene groote manifestatie in te Brussel als protestatie tegen het bestaande legerstelsel en tegen het militarisme in het algemeen.

Op dus, onterfden en miskenden, tot welke gezindheid gij ook behoort, op! Er moet getoond worden dat jongelingen en volwassenen werkelijk belang stellen in de openbare zaken; er moet getoond worden dat het volk geen slaaf, geen rechteloos onding wil blijven!

Op, menschevrienden en democraten, waar gij ook woont, tot welke klas gij in de samenleving ook behoort! Op en medegewerkt voor ons schoon doel! Optot dien edelmoedigen krijg!

Op tot die vreedzame betooging!

Op 14 augusti moet het volk uit alle hoeken, uit alle gouwen des lands te Brussel samenstromen!

De jongelingen moeten dien dag met duizenden de hand aan elkander komen reiken.

De straten van 't levendige Brussel moeten dien dag dreunen onder het gezang der onafzienbare massa landgenooten die den koning en de regering durven toonen wat zij willen en wenschen.

Eenige maanden scheiden ons nog van dien grooten dag. Bereidt u er voor op, werklieden, in alle steden, in alle dorpen.

Spaart wekelijks eenige centen, opdat gij de reis naar Brussel op 14 augusti zoudt kunnen medemaken. Vreest geen gevaar, want wij gaan er niet heen om ruzie of twist te stoken, maar om onzen wil en onze wenschen te laten blijken. Het zal een grooten plechtigen dag zijn waarop alle arbeiders het bewustzijn hunner macht en hunner sterkte zullen toonen; een feestdag die ons het hart zal doen kloppen van geestdrift en hoop.

Naar Brussel! Naar Brussel!

Weg met het militarisme en leve het socialisme! A. C.

ERNSTIG NIEUWS

Onder dien titel deelde de *Matin* het volgende mede:

« Wij vernemen uit zekere bron dat de regering van hare agenten berichten heeft ontvangen, haar aankondigende dat eene groote socialistische manifestatie wordt voorbereid in Henegouwen tegen de volgende maand, ter gelegenheid van de loting.

» De lotelingen zouden weigeren deel te nemen aan de loting, en zij zouden krachtadig worden ondersteund door de Werkersbonden, te dien einde door hunne leiders opgeroepen. Men vreest vooral de opgewon-

denheid der Borains, in geval de monstermanifestatie dreigend zou worden.

» De hoogere officieren van het garnizoen van Antwerpen hebben bevel gekregen zich gereed te houden, om in geval van nood naar Henegouwen te vertrekken. »

En de *Matin* voegt erbij:

» De aankondigde beweging zou ons geenszins verwonderen. Het is het logische gevolg der lafheid waarvan de regering het bewijs heeft geleverd in de militaire kwestie. Eens te meer zullen de klerikalen wapens geleverd hebben aan de socialistten. »

De betooging in het Walenland is geen geheim. Reeds lang heeft de socialistische partij haar aankondigd. Alle jaren worden protestmanifestatiën gehouden.

Indien de huidige manifestatie krachtiger, indrukwekkender zal zijn, is het, omdat de werklieden meer en meer begrijpen dat de socialistten het goed voor hebben — en zich aan onze zijde scharen.

De beweging is het logische gevolg der socialistische propaganda — en 't zijn de hooge doodvreters niet, die dezelve zullen tegenhouden.

Zoolang de bloedwet blijft bestaan, zullen de protestaties blijven duren, heviger worden, tot dat, op een gegeven oogenblik, het volk zelf die schandelijke instelling afschaffen zal.

Uit Anderlecht

AAN DEN GENTSCHEN LOTELINGSKRING
Vrienden,

Ingevolge het bericht in *Vooruit* verschenen, betreffende het plaatsen van artikels in het blad *De Loteling*, verzoek ik u vriendelijk het hieronder staande opstel op te nemen.

Broederlijke groeten.

P. G.

De belooning van den Arbeid

Den 9° October laastleden, reeds lang voor het uur van aankomst der oude mijnsclaven uit den Borinage, stond ik, evenals zoovele anderen aan de Zuid-statie hunne aankomst te wachten, ongeduldig om die helden van den arbeid, met een blijden welkomgroet te ontvangen.

Eindelijk, na lang en ongeduldig wachten, kwam het schelle gefluit van den aanstommenden trein, ons van hunne aankomst verwittigen.

Helaas! Wattreurig en ontzettend schouwspel! Daar voor mijne oogen, trokeen gansch menschengeslacht voorbij, van het soort dat men mijnwerkers of liever mijnsclaven noemt. Allen zijn geel of kleurloos, met misvormde gelaatstreken en vermagerde leden. De eene is kreupel, een andere is krom, eenigen zijn gebocheld; velen, schier allen, zijn overdekt met likteekens; van bij den zwaren en slafelijken arbeid, hebben deze ongelukkigen misvormd tot levende geraamten.

En thans? Akelige, bittere spotternij! Na aldus jaren en jaren te hebben gezwoegd, geslaafd en gewroet, na alles, ja, alles te hebben opgeofferd om anderen immer te verrijken... zien zij, de arme, ongelukkige en uitgeputte grijsaards, zich ten slotte verplicht, om, god weet ten koste van welke opofferingen, naar Brussel te komen, ten einde in regen en wind hunne uitbuiters en verdrukkers eene kroete brood af te smeeken opdat zij niet van honger en gebrek zouden omkomen.

Arme ongelukkige grijsaards! Ziedaar dus het loon voor uwe jarenlange diensten, voor uwe jarenlange slavernij.

Van honger sterven! En dit na een leven van opofferingen, slavernij en onverdiende ellende, terwijl zij, de ellendelingen, de harteloze uitbuiters en verdrukkers, in overdaad en zwelgerij de rijkdommen verbrassen op uw zweet en dat uwer kinderen gestolen.

Gruwelijke, monsterachtige onrechtvaardigheid!

En, hoe ongelooflijk het voor sommigen schijnt, dat alles gebeurt en wordt alleen mogelijk gemaakt, door en onder de bescher-

ming, van een leger, samengesteld uit de zonen zelf, die uitgehongerde slaven.

Wie zou het loochenen? De slachtoffers te Charleroi, Bergen, Borgerhout, Boom, enz. gevallen, vermoord door de soldaten, hunne zonnen, komen immers, als zoovele getuigen bewijzen, dat het tegenwoordige leger, alleen en uitsluitend is bestemd, om de krenten van recht en vrijheid te smoren in het bloed der duizende hongerlijders.

Jongelingen, vrienden, broeders! Beeft ge niet van innerlijke verontwaardiging? Stijgt het rood van woede en schaamte u niet naar het hoofd? Kookt het bloed u niet in aderen, bij het bedenken van de gruwelijke rol van vader of broedermoord, die men u dwingen zal te vervullen eens dat gij soldaat zult wezen?

Vrienden, gij zonen der verdrukte en uitgezogene slaven, wie men welhaast oproepen zal, om aan de menschonteerende loterij deel te nemen. Zult ge nog langer duldend, dat men u ter wille van een toeval, getrokken nummer, dwinge, de schoone jaren uws levens door te brengen, in de kolen van pest en ondergang, welke men kazernen noemt?..

Zult ge nog langer duldend, dat men uw geluk, uwe toekomst vernietige, dat men u scheide van uwe beminde, dat men uwe ouders den steun hunner oude dagen ontrokke, om u ten slotte naar de kazernen of liever pesthollen te sleuren, waar men u ongelukkige, africhten zal in 't moorden, om desnoods, als een goed en gehoorzaam soldaat, de hongerkrenten uwer uitgehongerde en verdrukte broeders te smoren in hun bloed, en terzelvertijd uwe eigene ellende en slavernij te bestendigen, te vereeuwigen, ten bate van het gruwelijke en bloedige monster — kapitalisme. — Vrienden, broeders! Willt ge nog langer ten dienste van het harteloze en vuige kapitalisme, door uwe eigene klasse als moordenaar en verrader uwer broeders worden gevloekt, veracht en geschuwd, als een wreed en bloeddorstig monster?

Neen! Duizendmaal neen! Dat zult, dat kunt, dat moogt gij niet willen!

P. G.

Uit Aalst

Nog eenige weken scheiden ons van den bloedtombola, waaraan men ons verplicht deel te nemen, zonder dat de wet rekening houdt van de treurige gevolgen die er door in de huishoudens te weeg gebracht worden.

De loteling die een slecht nummer trekt, is dikwijls de steun van eene oude moeder en vader.

Is het geen schande, dat, terwijl de zonen der rijken hunne universiteitsstudiën mogen voortzetten, de kinderen der armen hun ambacht moeten laten varen dat later hunne eenige broodwinning moet wezen.

En dit alles om de grillen te voldoen van eenige officieren, ook zonen van rijken, en wanneer het er op aankomt als werkman tegen de werklieden op te trekken en ze te onderdrukken.

In onze zoogezegde beschaafde samenleving worden aan het militarisme miljoenen oerspild, terwijl de nuttigste en beste hervormingen afgewezen worden bij gebrek aan geld.

Dit stelsel willen wij afschaffen.

De bloedwet moet weg!

Niet gerust, werklieden, zoowel ouden als jongen, en allen naar de

PROTESTMEETING

op Zondag 31 Januari

om 5 ure 's avonds

In het Lokaal « Hand aan Hand », Saskaal

Spreeker: Gezel Doornaert

Brievenbus

Vriend R. M. — Uw artikel was eene herhaling van verscheidene anderen, die vroeger waren ingezonden. Doet maar goed uw best om ons voor het aanstaande nummer iets oorspronkelijks te bezorgen.

ACHIEL. — « Gij zult niet doodslaan » is ongeschikt. De historie is wat oud. Het onderwerp kan beter op eene andere wijze besproken worden.

Gent, druk. A. De Backer, Garenmarkt, 9.